பிள்ளைகளுக்குக் கட்டளை

(6:1-3)

கார் அல்லது இரு சக்கர வாகனத்தை ஓட்ட விரும்புகின்றவர்கள், ஓட்டுநர்களுக்குக் கற்றுத் தருகிற பயிற்சிகளுக்காகத் தங்களின் பெயர் களைப் பதிவு செய்து கொள்கின்றனர். அவர்கள் கார்களைப் பற்றியும் போக்குவரத்து விதிகளைப் பற்றியும் மற்றும் சாலைகளில் உண்டாகும் சூழ்நிலைகள் பற்றியும் கற்றுக் கொள்வது அவசியமாகின்றது. ஓட்டுநர் பயிற்சியில், மாணவர்கள் தேர்வுகள் எழுதி, பின்பு உண்மையான ஓட்டுதலின் அனுபவத்தைப் பெறுவதற்காக பயிற்சியாளர் ஒருவருடன் தெருக்களில் வண்டியை ஓட்டிச் செல்வதுண்டு.

பயிற்சியாளரிடம் ஒரு நாள் ஒரு மாணவன், "நிறுத்தும்படிக் கூறும் எந்த விளக்குகளிலும் நான் நிறுத்த மாட்டேன். நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று யாரும் சொல்வதை நான் விரும்ப மாட்டேன். சிவப்பு வண்ணம் எனக்குப் பிடிக்காது. நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் நான் கவனிக்கப் போவதில்லை. நிறுத்தும்படிக் கூறும் சிவப்பு வண்ண விளக்குகள் எதிலும் நான் நிறுத்தப் போவதில்லை" என்று சொல்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த மாணவர் ஒரு மோட்டர் வாகனத்தை ஓட்டத் தயாராயிருப்பவரல்ல, ஏனெனில் அவர் பயிற்சியாளருக்கோ அல்லது சட்டத்திற்கோ மரியாதை காட்டக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை.

வாகனங்களை ஓட்டுவது எப்படி என்று கற்பித்தல் போன்றே - ஆனால் அதைக்காட்டிலும் மிகவும் முக்கியமான வகையில் உள்ளது - பிள்ளைகள் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்று பெற்றோர் கற்பிக்கும் பணிப் பொறுப்பாகும். பவுலின் பின்வரும் வார்த்தைகளில் இதற்கு நல்லதொரு தொடக்கம் காணப்படுகின்றது:

> *பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கர்த்தருக்குள் கீழ்ப் படியுங்கள், இது நியாயம். உனக்கு நன்மை உண்டாயிருப்பதற்கும் பூமியிலே உன் வாழ்நாள் நீடித்திருப்பதற்கும், உன் தகப்பனையும் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக என்பதே வாக்குத்தத்தமுள்ள முதலாங் கற்பனையாயிருக்கிறது. பிதாக்களே நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோபப்படுத்தாமல் கர்த்தருக்கேற்ற சிட்சையிலும் போதனையிலும் அவர்களை வளர்ப்பீர்களாக (6:1-4).*

வெற்றிகரமான பயிற்சி என்பது வேதாகமம் கூறுவதென்ன என்பதை வலியுறுத்துவதைக் கொண்டுதான் தொடங்க வேண்டும். பிள்ளைகளும் பெற்றோர்களும் தேவனுடைய அழைப்பிற்கிணங்க வாழ்வது அவசியம்.

பிள்ளைகள் மதிப்புமிக்க வகையில் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று தேவன் அழைக்கின்றார். பெற்றோர்கள் தேவனுக்கேற்ற வகையில் வழிநடத்த வேண்டுமென்று தேவன் அழைக்கின்றார்.

இது சுலபமாயிராது என்பதை பிள்ளைகள் மற்றும் பெற்றோர் ஆகிய இருசாராரும், உணர்ந்தறிய வேண்டும். பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளும் ஒரு யுத்தம் நடத்திக் கொண்டுள்ளனர் - இது ஒருவர் மற்றவருக் கெதிரானதல்ல, ஆனால் இது சாத்தானுக்கெதிரான யுத்தமாக உள்ளது. வெற்றி கொள்ளும்படி யுத்தம் செய்யக் கூடிய ஒரே யுக்தியை தேவன் வழங்குகிறார். தேவனுடைய திட்டத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் வெற்றி பெறலாம் என்று நம்பிக்கையாயிருக்க முடியும். தேவனுடைய திட்டத்தை தீவிரமாய்ப் பின்பற்றாதவர்கள் தோல்வியை எதிர்பார்க்கலாம்.

நம்மில் எவரும் இந்த யுத்தத்தில் தோற்பதை விரும்புவோம் என்று நான் நினைக்கவில்லை, எனவே நாம் இல்லத்திற்கான தேவனுடைய திட்டத்தை நோக்குவோம். இந்தப் பாடத்தில் நாம், பவுல் 6:1-3ல் பிள்ளைகளுக்குக் கூறியதைக் கவனிப்போம். நாம் அதை இவ்வாறு தொகுத்துரைக்க முடியும்: *பிள்ளைகள் மரியாதையுடன் கீழ்ப்படியும்படி தேவன் அழைக்கின்றார்.*

பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோருக்கு மரியாதை செலுத்தும்படி தேவன் அழைக்கின்றார்

மரியாதை செலுத்துவதற்கான அவசியம் 6:3ல் வலியுறுத்தப்படுகின்றது: "உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக." பிள்ளைகளுக் கான இந்தக் கட்டளை வாழ்நாள் முழுமைக்குமானதாகும். நீங்கள் இன்னு ம் இளையவர்களாயிருந்து, உங்கள் பெற்றோருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் அல்லது நீங்களே ஒரு பெற்றோராயிருந்து உங்கள் சொந்தக் குடும்பத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், இன்னமும் நீங்கள் உங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளீர்கள்.

"கனம்பண்ணுதல்" என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையான *timao* என்பது, "மதிப்புள்ளதாகக் கருதுதல், மதித்தல், பயபக்தி செலுத்துதல்" என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இது, யாரேனும் ஒருவரை நீங்கள் உயர்வாக மதிப்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கும் வகையில் அவரை நடத்துதல் என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இது உங்கள் பெற்றோர் உங்கள் வாழ்வில் கொண்டுள்ள, தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட பணிப் பொறுப்பினிமித்தம் நீங்கள் அவர்களை மதிப்புடன் கண்ணோக்க வேண்டும் என்று அர்த்தப் படுகிறது.

எனது இளம் வயதின் நாட்களில் சில வேளைகளில், விசேஷமாக அவர்கள் என்னை வெளியில் நண்பர்களுடன் சென்று மிட்டாய் வாங்கித் தின்றுகொண்டு திரியாமல், வீட்டில் அமர்ந்து வீட்டுப் பாடத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிய வேளையில் நான் எனது பெற்றோரை மதிக்க

வேண்டிய பிரகாரம் மதித்ததில்லை. நான் கலக்கமடைந்தேன், ஆனால் நான் எனது தாயையும் தந்தையையும் அன்புகூர்ந்தேன். ஆண்டுகள் சென்ற பொழுது, என் வாழ்வில் அவர்கள் கொண்டுள்ள பணிப்பொறுப்பை அதிகமதிகமாக மதிக்கத் தொடங்கினேன்.

பெற்றோருக்குத் தேவன் நியமித்துள்ள பணிப்பொறுப்பு என்ன? இந்தப் பணிப் பொறுப்பைப் பற்றி நாம் 6:4ல் காண்கின்றோம்: “கர்த்தருக்கேற்ற சிட்சையிலும் போதனையிலும் அவர்களை வளர்த்தல்.” பிள்ளைகளுக்கு தேவபக்தியுள்ள வழிகாட்டிகளாயிருக்கும் அடிப்படைப் பொறுப்பை தேவன் பெற்றோருக்குக் கொடுக்கின்றார். பெற்றோர் அன்றாட - நண்பர்களுடன் வெளியில் சென்று விளையாடுவதற்குப் பதிலாக வீட்டுப் பாடம் செய்ய வேண்டும் என்பது போன்ற - விஷயங் களில் பிள்ளைகளை வழிநடத்துகின்றனர், ஆனால் மிக முக்கியமாக, பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளைத் தேவனிடத்திற்கு வழிநடத்துகின்றனர்.

> அவர் யாக்கோபிலே சாட்சியை ஏற்படுத்தி,
> இஸ்ரவேலிலே வேதத்தை ஸ்தாபித்து,
> அவைகளைத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அறிவிக்கும்படி
> நம்முடைய பிதாக்களுக்கு கட்டளையிட்டார்.
> இனிப் பிறக்கும் பிள்ளைகளாகிய பின் சந்ததியார் அதை அறிந்து
> கொண்டு,
> அவர்கள் எழும்பித் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அவைகளைச்
> சொல்லும்படிக்கு;
> தேவன்மேல் அவர்கள் தங்கள் நம்பிக்கையை வைத்து,
> தேவனுடைய செயல்களை மறவாமல்,
> அவர் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளும்படிக்கும் ...
> இவைகளைக் கட்டளையிட்டார் (சங். 78:5-7).

பிள்ளைகள் தங்கள் பொற்றோரை ஏன் மதிக்க வேண்டும்? ஏனென் றால் தேவன் பெற்றோரைத் தமக்காகப் பேசுபவராக, தம் வரலாற்றின் செய்தியாளராக, மற்றும் தேவனுடைய கட்டளைகளைப் போதிப்பவராகக் காண்கின்றார்.

நமது பெற்றோர்கள் தங்களின் கைகளில் விசுவாசத்தின் தடியைக் கொண்டிருப்பதாலும், அதை நமக்குக் கையளிக்கும் பணிப் பொறுப்பைத் தேவன் அவர்களிடம் தந்துள்ளதாலும், நாம் நமது பெற்றோரை கனப் படுத்தி, மதிக்கின்றோம். பெற்றோர்கள் எப்பொழுதுமே அந்தப் பொறுப்புக் கேற்றபடி வாழ்வதில்லை. சில வேளைகளில் அவர்கள் அந்தத் தடியைக் கீழே போட்டு விடுகின்றனர், எனவே அவர்களுக்காக ஜெபியுங்கள். உங்கள் பெற்றோரைக் கனப்படுத்துவதின் மூலமாக தேவனைக் கனப்படுத்துங்கள். நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புகின்றாரோ, அதைச் செய்யுங்கள்.

சில இளமைப் பருவத்தினரும், சில வயது வந்த பிள்ளைகளும் தங்கள் பெற்றோர்களை ஜன்னலில் உள்ள தூசியைப் போன்று நடத்துகின்றனர். தூசிக்கு மிகச் சிறிய அளவுதான் மதிப்புள்ளது; அது ஒரு தொந்தரவாகவும்

கண்ணுக்கு உறுத்துதலாகவும் உள்ளது. நாம் நமது பெற்றோரிடம் இவ்வகையான எண்ணப்போக்கு கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று பவுல் நம்மை எச்சரிக்கின்றார். பெற்றோரை ஒரு தொந்தரவாக நினைக்கின்ற எந்தப் பிள்ளையும் வாழ்வில் அதிகமானவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வ தில்லை. வேதாகமம், "உனக்கு நன்மை உண்டாயிருப்பதற்கும் பூமியிலே உன் வாழ்நாள் நீடித்திருப்பதற்கும் உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக ..." (6:2, 3) என்று கூறுகின்றது.

நம் பெற்றோரைக் கனப்படுத்துவதற்குப் பவுல் இரண்டு நல்ல காரணங்களைக் கொடுத்தார். முதலாவது, "உனக்கு நன்மை உண்டாயிருப் பதற்கும்." "நன்மை" என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை eu என்ற மிகச் சிறிய வார்த்தையாகும். இது நமது ஆங்கில வார்த்தையான "eulogy" *- ஒருவரைப் பற்றிய நல்ல வார்த்தைகள் - என்பதில் தோன்றுகின்றது. பவுலின் நாட்களில் இந்தச் சிறிய வார்த்தையானது ஒருவருக்கு வணக்கம் தெரிவிக்கவும் ''நன்கு செய்தீர்கள்! மிகவும் நன்று!'' என்று கூறவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. நீங்கள் உங்கள் பெற்றோர்களைக் கனப்படுத்தும் போது, தேவன் உங்களிடத்தில் "நன்கு செய்தீர்கள்! மிகவும் நன்று!" என்று கூறுவதை அறிய முடியும்.*

உங்கள் பெற்றோரைக் கனப்படுத்துவதற்கான இன்னொரு நல்ல காரணம் பின்வரும் வார்த்தைகளில் காணப்படுகின்றது: "பூமியிலே உன் வாழ்நாள் நீடித்திருப்பதற்கும்.'' இதை கேரி ஸ்மால்லியும் ஜான் ட்ரெண்ட்டும் எவ்வாறு விவரித்துள்ளனர் என்று பாருங்கள்:

> *உண்மையாகவே தங்கள் பெற்றோரைக் கனம் பண்ணுகின்றவர் கள் ஜீவனைப் பெறுவார்கள் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்துள் ளார்! இது எவ்வாறாகும்? அநேக வைத்தியர்களையோ, ஆலோசனை யாளர்களையோ அல்லது [ஊழியர்களையோ] கேளுங்கள். அவர்கள் தங்கள் அலுவலகங்களில், பெற்றோர்களைக் கனப்படுத்தாதபடியி னால் தங்கள் வாழ்வில் அடித்து நொறுக்கப்பட்டு, அதன் விளைவாகத் தங்கள் பலம் யாவையும் வடிந்து போன நிலையிலிருக்கும் பலரைக் கண்டுள்ளனர்.*
>
> *... கோபம், கசப்பு அல்லது வெறுப்புணர்வு ஆகியவற்றின் காரணத்தினால், மனிதர்கள் தங்கள் பெற்றோர்களை வெறுக்க அல்லது கனப்படுத்தாதிருக்கத் தேர்ந்து கொள்கின்ற பொழுது, அவர்கள் ஆவிக்குரிய, உணர்வுப்பூர்வமான, மற்றும் சரீரப்பிரகார மான விலையைச் செலுத்துகின்றனர்.*[1]

நீங்கள் உங்கள் பெற்றோரைக் கனப்படுத்தும் பொழுது, நீங்கள் அவர்களின்மீது உயர்வான மதிப்பை வைக்கின்றீர்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணப்போக்கானது இந்தப் பூமியில் உங்கள் வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்தும் என்று தேவன் கூறுகின்றார்.

பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோர்களை எவ்வாறு கனப்படுத்த முடியும்? இன்னமும் தங்கள் பெற்றோருடன் இல்லத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளுக்குப் பின்வரும் கருத்துக்களை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்:

1. தேவன் உங்கள் பெற்றோருக்கு அளித்துள்ள பணிப்பொறுப்பை மதியுங்கள். அவர்கள் உண்மையாகவே உங்கள் நன்மைக்காக தேவன் அருளிய கொடைகளாயிருக்கின்றனர்.

2. வாழ்வை அவர்களின் கண்ணோக்கிலிருந்து காண முயற்சி செய்யுங்கள். அவர்கள் அன்றாடம் வாழ்வில் எதிர்கொள்ளுகின்ற அழுத்தங் களைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள். அவர்கள் தங்கள் சிந்தையில் கொண்டிருக்கக் கூடிய யாவற்றையும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். உங்கள் தந்தை செய்கின்ற கடினமான வேலையை அல்லது உங்கள் தாயார் சில வேளை களில் உணர்கின்ற தனிமையைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். உங்கள் பெற்றோர் கொண்டுள்ள தேவைகளில் சிலவற்றைக் கண்ணோக்கி அவற்றைச் சந்திக்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

3. உங்கள் பெற்றோரின் அறிவுரையைக் கேளுங்கள். இதற்கு எதிரான செயலைச் செய்யவே பெரும்பாலான இளம் வயதினர் விரும்புகின்றனர் என்று நான் அறிவேன், ஆனால் பிறருடைய அறிவுரையை மனப்பூர்வமாய் நாட விரும்புவதுதான் பக்குவமடைந்த நிலையின் அடையாளமாக உள்ளது. உங்கள் பெற்றோர் அதை அறிவார்கள், மற்றும் நீங்கள் கேட்பதற் காக உங்களை மதிப்பார்கள்.

4. உங்கள் பெற்றோருக்கு பாராட்டுதலைக் காண்பியுங்கள். அவர்களுக்காக உணவு தயாரித்துக் கொடுங்கள். அவர்களின் பாரத்தைக் குறைக்கும் வகையில் சில செயல்களைச் செய்யுங்கள். நீங்கள் செய்கின்ற செயலில் இருந்து அவர்கள் உங்களுக்கு எவ்வளவாக அர்த்தப்படுகின்றனர் என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளட்டும்.

5. அவர்களுக்காக ஜெபியுங்கள். உங்கள் பெற்றோருக்காக நீங்கள் ஜெபிக்கின்றீர்களா? அதை நீங்கள் தொடர்ந்து செய்தால், அது தேவனைப் புன்முறுவல் பூக்கச் செய்யும் என்று நான் அறிவேன்.

6. உங்கள் பெற்றோரிடத்தில் அவர்களை நேசிப்பதாகக் கூறுங்கள். உங்கள் தாயையோ அல்லது தகப்பனையோ நீங்கள் எவ்வளவு நாட்களுக்கு முன்பாக கட்டிப்பிடித்து ''உங்களை நான் நேசிக்கின்றேன்'' என்று கூறினீர்கள்?

வயது வந்த பிள்ளைகளாயிருப்பவர்களுக்கு ஆலோசனை என்ன வென்றால், உங்கள் பெற்றோர் உங்களுடன் இருக்கையில் அவர்களைக் கனப்படுத்த வழிகளைக் கண்டறியுங்கள். அவர்களின் முதிர் வயதில் அவர்களைக் கனப்படுத்தி கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். இது, அவர்கள் தங்கள் வாழ்வை முடிக்கும் வரையிலும் அவர்கள் உங்களைப் பிள்ளை யாகப் பெறாதிருந்தது போன்று நீங்கள் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடக் கூடாது என்று அர்த்தப்படுத்துகின்றது. அவர்களைக் கனப்படுத்தவும் அதை உறுதிபடுத்தவும் வழிகளைக் கண்டறியுங்கள். அவர்கள் உங்களை விட்டுச் சென்ற பிறகு அவர்களை நீங்கள் கனப்படுத்துவது போல இப்பொழுதும் கனப்படுத்துங்கள். ''உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனப் படுத்துவாயாக.''

பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியும்படி தேவன் அழைக்கின்றார்

"பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கர்த்தருக்குள் கீழ்ப்படியுங்கள், இது நியாயம்" (6:1). "கீழ்ப்படியுங்கள்" (கிரேக்கம்: hupakouo) என்பது இரண்டு கருத்துக்களின் இணைப்பாக உள்ளது: "கேட்க" மற்றும் "கீழாயிருக்க." "கீழ்ப்படிய" என்பது நேர்மறையான அர்த்தத்தில் "கேட்டுக் கீழ்ப்படிதல்" என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இது, இன்னொருவரின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருப்பவர், அந்த அதிகாரி என்ன கூறுகின்றாரோ அதைக் கேட்டு கடைப்பிடிப்பது அவசியம் என்ற யூகத்தைத் தருகின்றது.

நீதிமொழிகள் 13:1, "ஞானமுள்ள மகன் தகப்பனுடைய போதகத்தைக் கேட்கிறான்'' என்று கூறுகிறது. வேதாகமம் கீழ்ப்படிதலைப் போதிக்கின்றது, ஆனால் இது இன்றைய நாட்களில் பிரபலமான கருத்தாக இருப்பதில்லை. இதற்கு நேர்மாறானதைச் செய்யும்படிக்கு நமது கலாச்சாரம் நம்மை வற்புறுத்துகின்றது: "உங்கள் பெற்றோர் கூறுவதைக் கவனிக்க வேண்டாம்''; ''அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை."

நான் இவ்விதமாக நினைத்ததுண்டு. ''நான் பதினான்கு வயதுப் பையனாக இருந்த போது, எனது தந்தை இந்த உலகில் வாழ்ந்தவர்களிலேயே புத்தியீனமான மனிதர் என்று நான் நினைத்ததுண்டு, ஆனால் எனக்கு இருபது வயதான பொழுது அந்த ஏழு ஆண்டுகளில் அவர் எவ்வளவு அதிகமாய்க் கற்றிருந்தார் என்று பெரு வியப்படைந்தேன்" என்று கூறிய மார்க் ட்வைன் என்பவருடன் என்னை நான் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். மார்க் ட்வைன் கடைசியில் தனது தந்தை எப்பொழுதுமே எவ்வளவு அதிகமான ஞானத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்று தனது நகைச்சுவையான பாணியில்தான் கூறினார்.

தேவன் மிகத் தெளிவானவராயிருக்கின்றார். அவர் தமது பிள்ளைகளுக்கான தமது திட்டமானது தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுவதை விரும்புவதில்லை: "பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கர்த்தருக்குள் கீழ்ப்படியுங்கள், இது நியாயம்.'' சில வேளைகளில் நீங்கள் உங்கள் பெற்றோரின் அறிவுறுத்துதல்களை புரிந்து கொள்ளாமலோ அல்லது ஒப்புக் கொள்ளாமலோ கூட இருக்கலாம். நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? நீங்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

நிக்கொல் தனது தோழி பெக்கியுடன் தனது வீட்டிற்குள் நுழைந்தாள். நிக்கொலின் தாயார் அவளைப் பார்த்து, "நிக்கொல், இப்போதே மாடிக்குப் போ! நீ உன் அறையை ஒரு குப்பைக் காடாக்கி விட்டுச் சென்றுள்ளாய்" என்று கூறினாள்.

"மன்னியுங்கள் அம்மா, நான் அதை சுத்தம் செய்து விடுவேன்."

நிக்கொலும் பெக்கியும் மாடிக்குச் சென்றனர். பெக்கி, ''உங்கள் அம்மாவுக்கு என்ன ஆயிற்று? நீ எப்படி அவளை வாயை மூடும்படி ஏதேனும் வார்த்தை சொல்லாமல் வந்தாய்? என் அம்மா வந்து இப்படி என் தோழிகளில் ஒருத்தியின் முன்னிலையில் இவ்வாறு கூறியிருந்தால், நான்

பதிலுக்கு நன்கு திட்டியிருப்பேன்!" என்று கூறினாள்.

நிக்கொல் சில துணிகளை எடுத்து மடித்துக் கொண்டே, "பெக்கி, இது நானே வரவழைத்துக் கொண்டது தானே. நான் என் அம்மாவிடம், இன்று காலை வெளியே கிளம்பு முன் என் அறையைச் சுத்தம் செய்து விடுவதாகக் கூறியிருந்தேன். அவள் கூறியது சரியே. அத்துடன், அவளுக்கு இன்று முழுவதும் எதுவுமே சரியில்லை" என்று கூறினாள். இதுதான் பெற்றோரைக் கனப்படுத்துவதாகும்.

இல்லத்திற்கான தேவனுடைய திட்டத்தைப் புறக்கணிப்பதும் ஒரு பிள்ளை என்ற வகையில் தேவன் உங்களிடம் எதிர்பார்ப்பதை மறுத்து உங்கள் பெற்றோரிடம் யுத்தத்தை அறிவிப்பதும் ஒரு பரிதாபமான வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்கான வழிமுறையாக உள்ளது. குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் சுயநலத்துடன் இருப்பதென்று முடிவு செய்தால், உங்கள் இல்லமானது மிகவும் மகிழ்ச்சியற்ற இடமாகி விடும். இதற்கு மாறாக, நீங்கள் சாத்தியக் கூறுள்ள மிகச் சிறந்த வகையிலான இல்ல வாழ்வைப் பெற்றுக் கொள்வதென்று விரும்பினால், தேவனுடைய திட்டத்தைச் செயல்படுத்தத் தொடங்குங்கள்.

"பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கர்த்தருக்குள் கீழ்ப்படியுங் கள்" என்ற கட்டளை - இளைய மற்றும் வயது வந்த - எல்லாப் பிள்ளை களுக்கும் அவர்கள் வீட்டில் (பெற்றோருடன் சேர்ந்து) இருக்கும் வரைக்கும் அவர்களுக்குக் குறிக்கப்பட்டதாக உள்ளது. தேவன் உங்களை, உங்கள் பெற்றோருடன் எதிர்த்துப் பேசிக் கொண்டிராமல், புலம்பிக் கொண்டிரா மல் ஆனால் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவர்களை மதித்து நடக்கும்படி அழைக்கின்றார்.

இயேசுவைப் பற்றி வேதாகமம் கூறுவதென்ன என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். அவருக்குப் பன்னிரு வயதான போது, "அவர் அவர்களுடனே (அவரது பெற்றோருடன்) கூடப் போய், நாசரேத்தூரில் சேர்ந்து அவர்களுக் குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்" (லூக். 2:51). ஒரு வேளை அவர், "இயேசு, உன் அறையைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்"; "இயேசு, உனது வீட்டு வேலை யைச் செய்"; "இயேசு, பள்ளியில் நன்றாய்ப் படிக்க வேண்டும்"; "இயேசு, படுக்கைக்கு செல்"; "இயேசு, மக்களிடம் இரக்கத்துடன் நடந்து கொள், பெரியவர்களுக்கு மரியாதையை காண்பி" என்றெல்லாம் கேட்டிருக்கக் கூடும். இயேசு ஒரு குழந்தையாயிருந்தார் என்பதை நாம் மறந்து விட்டோம் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அவர் பெற்றோர்களைக் கொண்டிருந்தார், மற்றும் தமது சுய அடையாளம், பாணி ஆகியவற்றின் மேம்பாட்டுப் படிநிலைகளினூடாகக் கடந்து சென்றார் - ஆனால் இவற்றையெல்லாம் இயேசு, மரியாதையுடனும் கீழ்ப்படிதலுடனும் செய்தார்.

இளம் மக்கள் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்கு நான் மூன்று கேள்விகளைக் கேட்க அனுமதியுங்கள்.

1. நீங்கள் கீழ்ப்படிதலினால் உங்கள் இல்லத்தில் இசைவை மேம்படுத்து கின்றீர்களா, அல்லது உங்கள் ஒத்துழைப்புக் குறைவினாலும் கீழ்ப்படியா மையினாலும் உங்கள் இல்லத்தில் கலகம் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக் கின்றீர்களா?

2. உங்கள் பெற்றோர்களுக்கு நீங்கள் மனப்பூர்வமாகக் கீழ்ப்படிகின்றீர்களா, அல்லது உங்களால் இயன்ற அளவுக்குப் புறம்பே செல்ல முயற்சி செய்கின்றீர்களா?

3. உங்கள் பெற்றோரை எவ்வாறு நடத்துகின்றீர்கள் என்ற யுத்தத்தில் வெல்லுவது யார் - சாத்தானா அல்லது கர்த்தரா?

முடிவுரை

வாழத் தயாரிக்கும்படியாகத் தேவன் பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகளைக் கொடுக்கின்றார். பிள்ளையைப் பொறுத்தமட்டில் தன் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருத்தல் என்பது அவனது வாழ்வில் செய்யக் கூடிய மாபெரும் தவறாக உள்ளது. அது ஒருவேளை மிகப் பெரியதாகக் காணப்படாதிருக்கலாம், ஆனால் அது பெற்றோருக்கு எதிராகச் செல்லுமென்றால், அது தேவனுடைய வசனத்திற்கு எதிராகவும், தேவனுக்கு எதிராகவும் செல்வதாக உள்ளது.

சில வேளைகளில் பெற்றோர் நியாயமாக இருப்பதில்லை. அதைப் பற்றி நாம் அடுத்த பாடத்தில் பேசுவோம். இருப்பினும், அப்பொழுதும் கூட, பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோர்களைக் கனப்படுத்தி அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றுதான் தேவன் அழைக்கின்றார். தவறான நடத்தையைத் தேவன் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். நீங்கள் உங்கள் நடக்கையில் கவனமாயிருங்கள்.

தேவனுடைய திட்டத்தைப் பின்பற்றுவது என்பதுதான் மகிழ்வான இல்லத்தைப் பெற்றிருப்பதற்கு ஒரே நம்பிக்கையின் வழியாக உள்ளது. தேவன் ஒருவரே அந்த நம்பிக்கை. அந்த வழியை அவருடைய வசனமே நமக்குக் காண்பிக்கின்றது.

குறிப்பு

[1]Gary Smalley and John Trent, *The Blessing* (Nashville, Tenn.: Thomas Nelson Publishers, 1986), 203.